

Good
People
Good Food
Great
Beginnings...

கோயம்புத்தூர் கல்யாணம்

by NAKA

கோயம்புத்தூர்
COIMBATORE
More than a City...
A Feeling !

உறவுகளால்
உருவாகும்
உன்னதமான
கதை...

✈️ DELHI

MUMBAI

COIMBATORE
Final Destination

Family
Food
Fun
Forever...

Same People
Different Places
But
Some Stories are Meant for
Coimbatore !

Coimbatore
Always Special !

அத்தியாயம் 1: லாகின் ஆன லக்னம்... அலப்பறை செய்த அல்லையன்ஸ்!

தில்லி சாணக்யபுரியில் அக்மார்க் பனிக்காலம் தொடங்கியிருந்தது. வெளியில் பத்துடிகிரி குளிரில் மூடுபனி தில்லியை ஆலிங்கனம் செய்திருக்க, உள்ளே ரங்கநாதன் ஐயரின் பங்களா டிராயிங் ரூமில் அனல் பறந்து கொண்டிருந்தது.

காரணம், வானிலை அல்ல; அவருடைய ஐபேடில் ஆன் செய்யப்பட்டிருந்த 'ஜாம்' (Zoom) வீடியோ கால்! அந்தப் பெரிய ஆப்பிள் திரையில், மும்பை பாந்த்ராவின் நாற்பதாவது மாடிபென்ட் ஹவுஸிலிருந்து சம்பந்தியாகப் போகும் 'ஃபின்டெக்' சுந்தரேசன் குடும்பத்தினர்க்கு சிதமாகக் காட்சி தந்தார்கள். வரப்போகும் மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் திரையில் தோன்றிய அந்த விநாடியே, டிராயிங் ரூமிலிருந்த மொத்த வை-ஃபை சிக்னலும் ஒரு கணம் பூரித்துப் போனது போன்றதொரு மாயை ஏற்பட்டது. பையன் அஷ்வின்— மும்பையில் சொந்தமாக நிதி-தொழில்நுட்ப நிறுவனம் நடத்தும் தலைமைநிர்வாகி.

ஆனால் அந்த கார்ப்பரேட் மிடுக்கு முகத்தில் துளியும் இல்லை. சிரித்தால்கன்னத்தில் விழும் சின்னக் குழி, பட்டு ஜிப்பாவிலும் மாடர்ன் கோட்டிலும் சரிசமமாகப் பொருந்தும் வடிவான முகம், கண்களில் ஒரு குழந்தைத்தனமான பிரகாசம்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், பியூர் 'சாக்லேட் பாய்' ரகம்! பெண் மிருதுளாவோ, தில்லியில் புகழ்பெற்ற ஆர்க்கிடெக்ட்.

பாரம்பரியக் கர்நாடகசங்கீதமும் தெரியும்; அதே சமயம் இன்ஸ்டாகிராமில் ஐம்பதாயிரம் பேர் அவளது டிசைனிங் ரீல்லை ரசித்து 'லைக்' போடுகிறார்கள். பெரிய வட்ட விழிகள், பேசும்போதே தலைசாய்த்துச் சிரிக்கும் கொள்ளை அழகு.

இருவரையும் பக்கத்துப் பக்கத்து விண்டோவில் பார்த்தாலே, "ஆகா, கண்ணே பட்டுவிடும் போலிருக்கிறதே!" என்று எப்பேர்ப்பட்ட கல்நெஞ்சக்காரனுக்கும் கவிதை சுரக்கும். "என்ன சுந்தரேசன் சார், பையனும் பெண்ணும் வாட்ஸ்-அப்,

இன்ஸ்டா, லிங்க்டு-இன்னுஎல்லாத்துலயும் பேசி 'மியூச்சுவல் அண்டர்ஸ்டாண்டிங்' பண்ணிட்டாங்களாம்.

நம்மகாலத்துல மாதிரி போட்டோவை மாத்தி மாத்திப் பார்த்து, தபால்காரன் சைக்கிள்மணியடிக்குமானனு தவம் கிடக்கிற காலமெல்லாம் போச்சு.

ரெண்டு பேரும் அவ்வளவுக்யூட்டா, சினிமா ஜோடி மாதிரி இருக்காங்களே!" என்றார் ரங்கநாதன் தன் காது ஏர்பாட்ஸை(AirPods) சரிசெய்தபடி."அதை ஏன் கேக்கறீங்க ரங்கநாதன் சார்!" என்றார் சுந்தரேசன் மும்பையிலிருந்துஉற்சாகமாக.

"அஷ்வின் ஆஃபீஸ் மீட்டிங்ல பேசும்போது கூட இவ்வளவு அடக்கமா நான்பார்த்ததில்லை. மிருதுளாவைத் திரையில் பார்த்ததுல இருந்து பையன் முகத்துல ஒரேவெட்கப் புன்னகைதான்! ஆனா.. முக்கியமான விஷயத்துக்கு வருவோம்.

முகூர்த்தத்தை எங்கே வைக்கிறது?"அங்குதான் ஆரம்பமானது முதல் பஞ்சாயத்து."அதுக்கென்ன சந்தேகம்? தில்லியிலேயே வச்சுடலாம்!" என்றார் ரங்கநாதன் பெருமையாக."இந்தியா கேட் பக்கத்துல ஒரு பெரிய பண்ணை வீடு (Farmhouse) புக் பண்ணிடலாம்.

நம்மதில்லி குளிர்ல, மாலை வேளையில சூடா தந்தூரி ரொட்டியும், தால் மக்கானியும் போட்டு,பஞ்சாபி பாணியில ஒரு தட்டு தட்டினா தேவலோகத்துல கல்யாணம் பண்ண மாதிரி இருக்கும்!"மும்பைத் திரையிலிருந்து சட்டென்று ஒரு இருமல் சத்தம் கேட்டது.

அது அஷ்வினின்ஒன்றுவிட்ட பெரியப்பா, 'ஆர்டர்' அனந்தராமனின் குரல். அவர் எப்போதுமே தன் கழுத்தில்ஒரு காவித் துண்டைச் சுற்றிக்கொண்டு, உலகத்தின் சகல விவகாரங்களுக்கும் 'வீட்டோபவர்' போடும் சுபாவம் கொண்டவர்."என்னது... தில்லியா?

ஓய் ரங்கநாதா! உமக்கு என்ன தலைக்கு மேல பனி பெய்யறதா?

தில்லிகுளிருக்கு எங்க பாம்பே சொந்தக்காரங்க மூட்டு வலி வந்து முடங்கிப் போயிடுவா ஓய்!காலையில் நாலு மணிக்குக் குளிச்சுட்டு முகூர்த்தப் பட்டு கட்டணும்னா கை கால் நடுங்கிஆம்புலன்ஸ் வரவழைக்க வேண்டி வரும்.

பேசாம பாம்பே மாட்டுங்காவில இருக்கிறசண்முகானந்தா ஹாலைப் பிடிச்சு, நாலு தட்டு வடபாவையும் பாவ்-பாஜியையும் வச்சதாலியைக் கட்டி முடிச்சுடலாம்!" என்று அதட்டினார்."ஐயையோ!

மாட்டுங்காவா?" என்று குறுக்கே புகுந்தாள் தில்லிப் பெண்ணின் அத்தை, 'அல்வா' அகிலாண்டம். அவள் முகம் எப்போதும் நாட்டு மருந்துக் கடையிலிருந்து வாங்கியகடுக்காயை மென்றது போலத்தான் இருக்கும்.

உலகத்தில் யாருக்காவது நல்லது நடந்தால்,முதலில் அவளுக்குப் பித்தப்பை கொதிக்கும்."பாம்பேல லோக்கல் ட்ரெயின் நெரிசல்ல எங்க பட்டுப் புடவை நசுங்கிப் போயிடும். அங்கதண்ணி சரியில்லை, காத்துல ஈரப்பதம் ஜாஸ்தி...

என் தலைமுடி சுருண்டுடும்!" என்றுமுகத்தை உம்மென்று திருப்பிக் கொண்டாள்.ஜூம் காலில் இருபது விண்டோக்களிலும் சலசலப்பு அதிகமானது.ஒரு மூலையில் அமர்ந்திருந்த மாப்பிள்ளையின் தூரத்து மாமா 'எஸ்' சுந்தரவரதன்,தனக்குக் கீழ் விண்டோவில் தெரிந்த பெண்ணின் அப்பாவைத் தீவிரமாக அளவெடுத்துக்கொண்டிருந்தார்.

'தில்லிகாரங்கன்னா நிறைய கிஃப்ட் குடுப்பாங்களோ? ரிடர்ன்கிஃப்ட்டுல வெள்ளிப் பாத்திரம் தேறுமா? நல்ல விலையுயர்ந்த டிராவல் கிட் ஏதாவதுதேறுமா?' என்று மனக்கணக்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

எதுவும் பிடிக்காவிட்டால்கல்யாணத்தன்று யாரிடமும் சொல்லாமல் நடு இரவில் எஸ்கேப் ஆவதுதான் அவரது உலகப்பிரசித்தி பெற்ற வழக்கம்.விவாதம் முற்றி, தில்லி வெர்சஸ் மும்பை என்ற உலகப்போர் மூளும் நிலைக்கு வந்தபோது,திரையில் அந்த இரு இளமின்னல்கள் குறுக்கிட்டன.அஷ்வின் தன் வசீகரமான புன்னகையுடன், "அப்பா, அனந்தராமன் பெரியப்பா...

ஒரு நிமிஷம் அமைதியா இருங்களேன். நானும் மிருதுளாவும் ஆல்ரெடி பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்துட்டோம்" என்றான். மிருதுளா தன் க்யூட்டான குரலில் தொடர்ந்தாள்: "எஸ் அங்கிள்... தில்லியும் வேண்டாம், மும்பையும் வேண்டாம்.

ரெண்டு பேருக்கும் பொதுவா, குளிரும் இல்லாம, புழுக்கமும் இல்லாம, காவேரித் தீர்த்தம் மாதிரி மனசுள்ள மனிதர்களும், சிறுவாணித் தண்ணீர் மாதிரி உலகத்துலயே சுவையான தண்ணீரும் உள்ள...

நம்ம கோயம்புத்தூர்ல கல்யாணத்தை வச்சுக்கலாம்!"" கோயம்புத்தூரா?!" என்று இருதரப்பு சொந்தங்களும் ஒரே குரலில் அலறின. "ஆமாம்!" என்றான் அஷ்வின். "அவினாசி ரோட்ல ஒரு அருமையான நேச்சர் ரிசார்ட் புக்பண்ணியாச்சு.

அங்க பதினைஞ்சு ஏக்கர்ல பிரம்மாண்டமான புல்வெளி, சுற்றிலும் தென்னைமரங்கள், அக்மார்க் கொங்கு நாட்டு உபசரிப்பு, மதிய சாப்பாட்டுக்கு அன்னபூர்ணா பாணிசாம்பார், பில்டர் காபி...

எல்லாமே டாப் கிளாஸா இருக்கும்!"" அதுமட்டுமில்ல பெரியப்பா..." மிருதுளா கண்ணைச் சிமிட்டிச் சொன்னாள்: "மொத்தவெட்டிங்குக்கும் ஹெஷ்டேக் கூட கிரியேட் பண்ணியாச்சு: #MriWin — The Kovai Grand Wedding!

எல்லா ஈவெண்ட்டும் 4K-ல இன்ஸ்டாவுல லைவ் ஸ்ட்ரீம் ஆகும்!" மணமக்களின் அந்தத் திட்டவட்டமான அன்புக் கட்டளையைக் கேட்டு, பெற்றோர்களுக்கு நிம்மதிப் பெருமூச்சு வந்தது. ஆனால், அங்கே சோஃபாவில் அமர்ந்திருந்த 'ஆர்டர்' அனந்தராமன் உடனே தன் அதிகாரக் குரலை உயர்த்தினார்: "சரி சரி!

ஊர் கோயம்புத்தூரா இருந்தா எனக்கென்ன? ஆனா எனக்கு ஏர்போர்ட்ல இறங்கின உடனே ஏ.சி கார் வரணும். தங்குற ரூம்ல சோஃபா குஷன் மெத்துன்னு இருக்கணும்.

நான் உட்கார்ந்த இடத்துல இருந்தே எல்லா வேலையையும் கண்காணிக்கணும், தெரிஞ்சுதா?" பக்கத்திலிருந்த அகிலாண்டம் மாமி மெல்லிய

குரலில் தன் கணவரிடம் கிசுகிசுத்தாள்:"பார்த்தியா இந்த அஷ்வின் பையனோட அழகை?

லட்சணமா, சினிமா ஹீரோ மாதிரி இருக்கான்.இவனுக்குப் போய் இந்த தில்லிப் பொண்ணு கிடைச்சிருக்காளே! இவன் எப்பேர்ப்பட்டகோடஸ்வரக் குடும்பத்து மாப்பிள்ளை...

உண்மையிலேயே இந்த மிருதுளா கொடுத்துவச்சவதான் போ!"ஆனால், அவளுக்குத் தெரியாது—வரப்போகும் நாட்களில், தில்லிப் பட்டாளத்தின்பிடிவாதங்களுக்கும், மும்பைப் பட்டாளத்தின் பந்தாக்களுக்கும் நடுவே, கோவையின் பஞ்சுமில்கள் போல ஓயாமல் சுழன்று வேலை செய்யப் போவது இந்த ஜோடிதான் என்பதும், முடிவிலயார் யாருக்குக் கொடுத்து வைத்தவர்கள் என்பது உலகத்திற்கே தெரியப் போகிறதுஎன்பதும்!அடுத்த சில நிமிடங்களில், ரங்கநாதன் தன் க்ரெடிட் கார்டை எடுத்து ரிசார்ட்டுக்குஅட்வான்ஸ் தொகையை ஆன்லைனில் சுவைப்டு (Swipe) செய்ய, வாட்ஸ்-அப்பில் 'டிங் டிங்'என்று நோட்டிபிகேஷன்கள் வெடித்தன.கோயம்புத்தூரை நோக்கி, ரயில்களிலும் விமானங்களிலும் கிளம்புவதற்கு இரண்டுவிசித்திரப் பட்டாளங்கள் மூட்டையைக் கட்டத் தொடங்கின!

அத்தியாயம் 2: பீளமேடு லேண்டிங்கும்...

பீரங்கி சோஃபாவும்!கோவை பீளமேடு விமான நிலையம் அன்று காலை வழக்கத்திற்கு மாறாகத் திருவிழாக் கோலம்பூண்டிருந்தது.காலை ஒன்பது மணிக்கே, தில்லியிலிருந்து வந்த விஸ்தாரா விமானமும், மும்பையிலிருந்துவந்த ஏர்-இந்தியா விமானமும் அடுத்தடுத்த பத்து நிமிட இடைவெளியில் கோவையின்தார்ச்சாலைகளில் சக்கரங்களை உரசின.விமான நிலையத்தின் வருகை முனையத்தில் (Arrivals) ஆட்டோமேட்டிக் கண்ணாடி கதவுகள்திறந்ததும், உள்ளிருந்து புறப்பட்டு வந்த இரு துருவப் பட்டாளங்களையும் கண்டசி.ஐ.எஸ்.எஃப் (CISF) பாதுகாப்புப் படையினரே ஒரு கணம் திகைத்துப் போய்துப்பாக்கியைச் சற்று இறக்கிப் பிடித்தார்கள்.முன்னால் வந்தாள் தில்லி இளவரசி மிருதுளா!

பனி போன்ற வெண்மை நிற லினன் குர்தா,காதுகளில் சின்னதாய் மின்னும் வைரத் தோடு, தோளில் சாய்ந்த கேஷுவல் பேக்...

ஏதோ ஒருசர்வதேச ஆர்க்கிடெக்சர் பத்திரிகையின் அட்டைப்படத்திலிருந்து நேராக இறங்கி வந்ததுபோன்ற பேரழகு.அவளுக்குப் பத்து அடி தள்ளி, மும்பை விமானத்திலிருந்து இறங்கி வந்த அஷ்வின்!

அடர்நீல நிற ஸ்லிம்-ஃபிட் சட்டை, மடிக்கப்பட்ட கைகள், கையில் அதிநவீன ஸ்மார்ட் வாட்ச்,முகத்தில் எப்போதும் உறையும் வசீகரப் புன்னகை.இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்த விநாடி, கூட்டத்தின் நடுவே ஒரு மெல்லிய புன்னகையைப்பரிமாறிக் கொண்டனர்.

மிருதுளாவின் தோழி உடனே ஐபோனை எடுத்து 'போர்ட்ரெய்ட் மோடில்'க்ளிக் செய்ய, பின்னணியில் அந்த மாயத் தருணம் பதியப்பட்டது. சுற்றியிருந்த இளம்தலைமுறை "ஆஹா...

க்யூட் கப்பிள் கோல்ஸ்!" என்று ஸ்டேட்டஸ் தட்டத் தொடங்கியது.ஆனால், அந்த ரொமான்டிக் பின்னணி இசையை உடனடியாகக் கிழித்து எறிந்தது ஒரு இடி போன்றகுரல்."ஏய் தம்பி... கன்வேயர் பெல்ட்ல என் பெட்டி இன்னும் வரலை!

லக்கேஜ் டேக்ல'வி.ஐ.பி'ன்னு பச்சை கலர் ஸ்டிக்கர் ஒட்டினேனே, அதை முதல்ல தள்ளத் தெரியாதா இந்தஏர்போர்ட்டுகாரனுக்கு?

நாங்க மும்பை ஏர்போர்ட்லலாம் இப்படி காத்துண்டு நிக்கிறதேகிடையாது!"கூச்சலிட்டவர் வேறு யாருமல்ல; சாட்சாத் 'ஆர்டர்' அனந்தராமன் மாமாதான். அவர் கையில்காவித் துண்டுக்குப் பதிலாக இப்போது ஒரு டிராவல் தலையணை (Neck Pillow)மாட்டியிருந்தது.

எந்த வேலையையும் செய்யாமல், அடுத்தவர்களை வேலை வாங்குவதற்கென்றேஉலக சுகாதார நிறுவனத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகார இயந்திரம் அவர்.அவருக்குப் பின்னால், முகத்தைச் சுண்டக்காய் அளவுக்குச் சுருக்கிக் கொண்டுவெளிப்பட்டாள் 'அல்வா' அகிலாண்டம் மாமி."என்ன ஊரோ, என்ன காத்தோ!

பிளைட் இறங்கி வாசல்ல வந்த உடனே சைனஸ் பிடிச்சுக்கும்போலிருக்கு. தில்லியில நாங்க எப்பேர்ப்பட்ட சென்ட்ரல் ஏ.சி-ல புழங்குறவா! இந்த ஊர்லகாத்துல புழுதி பறக்குது... என் மூக்கு நுனி வேற சிவந்து போச்சு. இந்த லட்சணத்துலஇங்க கல்யாணமாம்!

போடிநாயக்கனூர்ல வச்சிருந்தா கூட பஸ்சை ஏறி சுலபமா வந்துசேர்ந்திருப்போம்!" என்று சலித்துக் கொண்டே, இலவசமாக வழங்கப்பட்ட மாஸ்க்கைமுகத்தில் இறுக்கிக் கட்டினாள். அவள் பொறாமைக்குக் காரணம் ஊரின் வானிலை அல்ல; முன்னால் சிரித்துப் பேசிக்கொண்டேபோகும் மிருதுளாவும் அஷ்வினும் தான்.

"இவளுக்கு என்ன ராஜ்யோகமோ... மாப்பிள்ளை லட்சணமாசினிமா ஹீரோ மாதிரி இருக்கான், ஆஃபீஸ்ல கோடி கோடியா சம்பாதிக்கிறானாம்!

நம்மவீட்டுப் பொண்ணுங்களுக்கு மட்டும் வரன் பார்த்தா வழக்கைத் தலையும் தொப்பையுமாவந்து மாட்டிக்கிறது!" என்று உள்ளுக்குள் புகைந்து தள்ளினாள். விமான நிலையத்திற்கு வெளியே, அஷ்வினின் அப்பா சுந்தரேசனும், மிருதுளாவின் அப்பாரங்கநாதனும் ஏற்கெனவே ஏற்பாடு செய்திருந்த பத்துப் பன்னிரண்டு இன்னோவா கார்கள்வரிசையாக நின்றிருந்தன. சுந்தரேசன் ஒரு கையில் வாட்டர் பாட்டில், இன்னொரு கையில் மாஸ்டர் லிஸ்ட்டுடன், "வாங்க வாங்க..."

பெரியவா எல்லாரும் ஏ.சி கார்ல ஏறுங்க. லக்கேஜ்லாம் டெம்போடிராவலர்ல ஏத்தியாச்சு!" என்று வியர்க்க விறுவிறுக்கக் கூவிக் கொண்டிருந்தார்.

பெண்வீட்டார், மாப்பிள்ளை வீட்டார் என்று பாரபட்சம் பாராமல், இரு குடும்பத்துபெற்றோர்களும் சாமான்களைத் தூக்குவதும், மாத்திரை டப்பாக்களை எடுத்துத் தருவதுமாய்மூச்சிரைக்க ஓடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதை ஓரமாக நின்று ரசித்துக் கொண்டிருந்தார் 'எஸ்' சுந்தரவரதன் மாமா.

அவர் கார்ஏறுவதற்கு முன்பே, டிரைவரிடம் பவ்வியமாகப் பேசினார்: "யோவ் டிரைவர் தம்பி...ரிசார்ட்டுக்குப் போற வழியில ஏதாவது நல்ல பேக்கரி வருமா? இந்த ஊர்ல 'நெய் பிஸ்கட்' ரொம்ப ஃபேமஸ்னு கேள்விப்பட்டேன்.

ஒரு பத்து பாக்கெட் வாங்கி பேக்ல போட்டுக்கலாம்னுபார்த்தேன்!"யார் பில் கொடுப்பது என்ற கவலையே அவருக்குக் கிடையாது; கல்யாணச் செலவுரங்கநாதனுடையது ஆயிற்றே!அவினாசி சாலையில் உள்ள அந்தப் பிரம்மாண்டமான ரிசார்ட்டுக்குள் கார்கள் நுழைந்தன.பச்சைப்பசேல் என்ற புல்வெளி, பனை மரங்களும் தென்னை மரங்களும் சூழ்ந்த நீச்சல்குளம், பாரம்பரியக் கொங்கு பாணியில் கட்டப்பட்ட ஓட்டு வீடுகளும் மரத்தூண்களும்...பார்க்கவே மனதை அள்ளியது.

வரவேற்பறையில், மல்லிகைப் பூ மாலையுடனும், மணமணக்கும்சந்தனத்துடனும், பாரம்பரிய பட்டுச் சேலை கட்டிய பெண்கள் ஆர்த்தி தட்டோடுநின்றிருந்தார்கள்.ஆனால், வாசலில் இறங்கிய உடனேயே 'ஆர்டர்' அனந்தராமன் தன் பராக்கிரமத்தைக் காட்டத்தொடங்கினார்.ரிசார்ட்டின் பிரதான லவுஞ்சில் (Lounge) போடப்பட்டிருந்த, பத்து பேர் அமரக்கூடியபிரம்மாண்டமான இத்தாலியன் லெதர் சோஃபாவை நோக்கி மின்னல் வேகத்தில் பாய்ந்தார்.

தன்காவித் துண்டால் சோஃபாவைத் துடைப்பது போல் பாவனை செய்துவிட்டு, அதன் நடுநாயகமாக ஒருஅரசனின் கம்பீரத்தோடு அமர்ந்து கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டார்."சுந்தரேசா! இங்க வா!" என்று கர்ஜித்தார்.ஓடி வந்தார் மாப்பிள்ளையின் அப்பா.

"சொல்லுங்கண்ணா..."என்ன தம்பி ரிசார்ட் இது? சோஃபாவுல உக்காந்தா உடம்பு ரெண்டு இன்ச் உள்ளஅமுங்குது... பேக் பெயின் வர வைக்கவா இந்த ஏற்பாடு? முதல்ல இந்த ரிமோட்டைக்கொண்டா... ஏ.சி-யை 24-ல வை.

அந்தப் பொண்ணு வீட்டார்கிட்ட சொல்லு, எனக்குத் தெற்குப்பார்த்த ரும் வேண்டாம்; வாஸ்துப்படி வடகிழக்கு ரும்தான் வேணும். அப்புறம் அந்தமேனேஜரைக் கூப்பிடு...

எனக்கு ஒரு கப் சுக்கு காபி, நாட்டுச் சர்க்கரை போட்டு உடனேவரணும்!" ஒரு துரும்பைக் கூட எடுத்துப் போடாத அந்த மாமாவின் அதிகார உத்தரவுகளைக் கேட்டு, ரிசார்ட் ஊழியர்களே மிரண்டு நின்றனர். மறுபக்கம், அலாட் செய்யப்பட்ட அறைக்குள் நுழைந்த 'அல்வா' அகிலாண்டம் மாமி, ஒருசி.ஐ.டி அதிகாரியைப் போல அறையை ஆய்வு செய்யத் தொடங்கினாள். மெத்தையைத் தட்டிப் பார்த்து, "தலையணை உறைல சலவை வாசனை வரலையேடி!

தில்லில நாங்கஎக்ஸ்போர்ட் குவாலிட்டி காட்டன்லதான் தூங்குவோம். இங்க என்னடான்னா காட்டன்லபாலியஸ்டர் கலந்திருக்கான்!" என்றாள். அவள் கணவர் சோர்ந்து போய், "அகிலா...

ரும் நல்லாத்தானே இருக்கு, கொஞ்சம் ரெஸ்ட்எடுப்பேன்" என்றார். "உங்களுக்கு எப்பவுமே வக்காலத்துதான்! பாத்ரூம்ல பாருங்க, சுடுதண்ணி பைப்பைத்திருகினா மூணு செகண்ட் கழிச்சுதான் வெந்நீர் வருது!

அந்த மூணு செகண்ட் தண்ணீரை யார்கணக்குல சேர்க்கிறது?

தில்லி முனிசிபாலிட்டியில நான் கம்பளைன்ட் பண்ணாத ஆளா? இவங்களை இந்த கல்யாணத்துல உண்டு இல்லைன்னு பண்ணிட மாட்டேன்!" என்று கண்களை உருட்டினாள். ஹாலில் இந்த பஞ்சாயத்துகள் ஒருபுறம் கொழுந்துவிட்டு எரிய, அங்கே ஒரு மெல்லியசிரிப்பொலி கேட்டது. அஷ்வினும் மிருதுளாவும் கைகளில் வெள்ளிக் குவளைகளுடன் உள்ளே நுழைந்தார்கள். மிருதுளா பவ்யமாக அனந்தராமன் மாமாவின் காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்தாள்.

அஷ்வின் தன்பெரியப்பாவின் தோளைத் தொட்டு, "பெரியப்பா, உங்களுக்கு சுகர் இல்லாத அசல் கோவை அன்னபூர்ணா ஃபில்டர் காபி... நானே கையால டிகாஷன் இறக்கி எடுத்துட்டு வந்தேன்!" என்றான். மிருதுளா தன் க்யூட்டான புன்னகையுடன், "அங்கிள்...

நீங்க சொன்ன மாதிரி நார்த்-ஈஸ்ட்கார்னரல், கார்டன் வியூ தெரியுற பிரசிடென்ஷியல் சூட் உங்களுக்காகத்தான் ஒபன்பண்ணியிருக்கோம்.

அங்கே ஏ.சி கூட உங்க இஷ்டப்படி மேனுவலா செட் பண்ணிக்கலாம்!" என்றாள். அந்தக் குழந்தைகளின் அன்பான பேச்சையும், அந்த வசீகர முகங்களையும் பார்த்ததும், பீரங்கி போல கர்ஜித்துக் கொண்டிருந்த அனந்தராமனின் குரல் சட்டென்று தழுதழுத்தது. காபியை உறிஞ்சிப் பார்த்தவர், "ம்...

காபி பரவாயில்லை. பையன் நல்லா காபி போடக்கத்து வச்சிருக்கான். ஆனா... அந்த சூட் ரும்ல டிவி 65 இன்ச் இருக்கான்னு முதல்லபாரு!" என்று அதிகாரத்தை முழுமையாக விடாமல் நழுவினார். அகிலாண்டம் மாமியின் பக்கத்தில் சென்ற மிருதுளா, "மாமி...

உங்களுக்கு சைனஸ்னு டாடிசொன்னார். அதான் சிறுவாணித் தண்ணீர்ல துளசியும் மிளகும் போட்டு கொதிக்க வச்சுஸ்பெஷலா எடுத்துட்டு வந்தேன், குடிச்சப் பாருங்க!" என்று நீட்டினாள். மாமி அதை வாங்கிக் கொண்டாளே தவிர, முகம் மட்டும் மாறவே இல்லை. "ம்...

இந்தகாலத்துப் பொண்ணுங்க வாய்லதான் வெல்லம், கைல ஒண்ணும் இருக்காது. பார்க்கத்தானேபோறோம்!" என்று முணுமுணுத்தாள். ஹால் முழுவதும் இந்த களேபரங்கள் நடந்து கொண்டிருக்க, ரிசார்ட்டின் போர்டிகோவில்நின்றிருந்த 'எஸ்' சுந்தரவரதன் மாமாவின் கண்கள், கார் டிக்கியிலிருந்து இறக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தப் பெரிய மரப்பெட்டியின் மீது பதிந்தன. அதில் தங்க நிறத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது: "வி.ஐ.பி ரிடர்ன் கிஃப்ட்ஸ் — பியூர்சில்வர் பவுல் & காஞ்சிபுரம் பட்டு வேட்டி!" சுந்தரவரதன் மாமாவின் உதடுகளில் ஒரு மர்மப் புன்னகை பூத்தது.

'ஆஹா... அப்போ இந்தகல்யாணத்துல நாம ரெண்டு நாள் குப்பை கொட்டினாலும் தப்பில்லை போலிருக்கே!' என்றுகணக்குப் போட்டுக் கொண்டார். அப்போது

ரிசார்ட்டின் ஒலிபெருக்கியில் மிருதுளாவின் தம்பி மைக் பிடித்து அறிவித்தான்:
"அட்டென்ஷன் எவ்ரிபடி!

மாலை ஆறு மணிக்கு புல்வெளியில் 'வெல்கம் ஹை-டீ கூடை பந்தா' ஆரம்பமாகிறது.

எல்லாரும் ஈவினிங் டிரஸுக்கு மாறிடுங்க!" கோயம்புத்தூரின் இதமான மாலைக் காற்று மெல்ல வீசத் தொடங்க, இரண்டு பெரும் குடும்பங்களின் மோதல்களும், சிரிப்புகளும், குறைகளும், பாசங்களும் அந்த 15 ஏக்கர் ரிசார்ட்டை மெல்ல ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கின.

அத்தியாயம் 3: ஹை-டீ கலாட்டாவும்... கொங்கு நாட்டு சமோசாவும்!

கோயம்புத்தூரின் மாலைப் பொழுது ரம்மியமாகத் தொடங்கியிருந்தது.

மேற்கே மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையின் பின்னணியில் சூரியன் பட்டுப் புடவை போல செவ்வானத்தைப் போர்த்திக்கொண்டு மறையத் தொடங்க, அவினாசி ரோடு ரிசார்ட்டின் புல்வெளியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த 'ஃபேரி லைட்ஸ்' (Fairy Lights) மினுமினுக்கத் தொடங்கின. புல்வெளியின் மையத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த 360-டிகிரி செல்ஃபி பூத்தில் (SelfieBooth), நம் கல்யாணக் கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அஷ்வின் பிஸ்தா பச்சை நிறத்தில் நேர்த்தியான குர்தா அணிந்திருந்தான்.

மிருதுளாவோ அதே நிறத்திலான லெஹங்காவில், காதுகளில் தொங்கும் ஜிமிக்கியும் கன்னத்துக்குழியுமாக, தேவலோகத்துப் பாரிஜாதம் போல நின்றிருந்தாள். இருவரின் முகத்திலும் அப்படி ஒரு களை!

கேமரா சுழலும் போதெல்லாம் இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துச்சிரித்துக் கொண்ட அந்த 'க்யூட்' எக்ஸ்பிரஷன்களைப் பார்த்து, போட்டோகிராபர் இளைஞர்பரவசமாகி, "சார், மேடம்! பர்ஃபெக்ட் வைப்...

அப்படியே ஒரு ரீல்ஸ் பண்ணிடலாம்!" என்று உற்சாகத்தில் குதித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால், அந்தப் புல்வெளியின் வடகிழக்கு மூலையில்

போடப்பட்டிருந்த நாலைந்து பிரம்புநாற்காலிகளில் அனல் காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தது. அங்கே தன் பிரத்யேக தர்பாரை அமைத்திருந்தார் 'ஆர்டர்' அனந்தராமன் மாமா.

லவுஞ்ச்சோம்பாவிலிருந்து அவரை வெளியே கொண்டு வர ரிசார்ட் ஊழியர்கள் இருவர் அந்தப் பெரியபிரம்பு சோம்பாவையே தூக்கிக் கொண்டு புல்வெளிக்கு வர வேண்டியதாயிற்று! அவர் கையில் ஒரு காராசேவு தட்டுடன் அமர்ந்து கொண்டு, எதிரே மூச்சிரைக்க ஓடிக்கொண்டிருந்த சம்பந்திகளைப் பார்த்து மைக் இல்லாமலேயே கர்ஜித்துக் கொண்டிருந்தார்: "ரங்கநாதா!

ஏய் தில்லி ரங்கநாதா! இங்க வா ஓய்! என்ன கல்யாண ஏற்பாடோ... ஹை-ட பந்திலகாராசேவு வச்சிருக்கானே, அதுல பெருங்காய வாசனை கம்மியா இருக்கு! வாயில போட்டாமொறுமொறுன்னு சத்தம் கேக்க வேண்டாமா? ஏதோ தில்லி அப்பளம் மாதிரி நமத்துப்போய்கிடக்கு.

அப்புறம் அந்த பையன் யாரு...

அந்த டிரோனை இங்க என் தலைக்கு மேல ஓட்டச்சொல்லாதீங்க, காத்துல என் காவித் துண்டு பறந்து போய் நீச்சல் குளத்துல விழுந்துடப்போறது!" அனந்தராமனின் கட்டளைகளைக் கேட்டு, மணப்பெண்ணின் தந்தை ரங்கநாதன் வேட்டியை மடித்துக்கட்டிக் கொண்டு ஓடி வந்தார்.

நெற்றியில் வியர்வை வழிய, "இதோ மாமா... கிச்சன்லசொல்லி உடனே சுடச்சுட மிளகு காராசேவு போடச் சொல்றேன்.

சுந்தரேசன் சார், மும்பைபார்ட்டிக்கு பாவ்-பாஜி வந்தாச்சான்னு கொஞ்சம் பாருங்களேன்!" என்று சம்பந்தியைப்பார்த்துக் கூவினார். சுந்தரேசனோ கையில் இரண்டு மொபைல் போன்களை வைத்துக்கொண்டு, "ஹலோ...

டிரைவர்! ஏர்போர்ட்ல இருந்து இன்னும் ரெண்டு கார் கிளம்பலையா? டிராஃபிக்கா?

அவிநாசி ரோடுமேம்பாலத்துல நிக்கிறீங்களா?" என்று டென்ஷனில் சுற்றிக் கொண்டிருந்தார். இரு வீட்டாரின் தாய்மார்களான பத்மாவும் மாலதியும் கால்களில் செருப்பு தேய, விருந்தினர்களுக்கு ஜூஸ் கிளாஸ்களையும், டிஷ்யூ பேப்பர்களையும் தட்டுகளில் ஏந்திப்பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதை நாற்காலியில் அமர்ந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த 'அல்வா' அகிலாண்டம்மாமி, பக்கத்திலிருந்த போடிநாயக்கனூர் பெரியம்மாவின் தோளைத் தட்டினாள். "பார்த்தியாடி கௌரி..."

மாப்பிள்ளை கோடஸ்வரன், ஃபின்டெக் கம்பெனி வச்சிருக்கான்னு ஓவரா சீன் போட்டாங்க. இங்க வந்து பார்த்தா நம்ம சொந்தக்காரங்களை ஒரு கிளாஸ்காபிக்கு இப்படி அலைய விடுறாங்க! அந்தப் பொண்ணு மிருதுளாவை பாரு...

தலையில என்னவோ ஐஸ்கிரீம் கொண்டை போட்டுண்டு, பையன் கையை விடாம புடிச்சுட்டே திரியறா. பெரியவா நம்ம இங்க உட்கார்ந்திருக்கோம், வந்து ஒரு வார்த்தை 'காபி சாப்பிட்டீங்களா மாமி'ன்னு கேட்டாளா? எல்லாம் அந்த தில்லி நாகரிகம்!

அங்கெல்லாம் பெரியவாளை மதிக்கமாட்டாங்களாமே!" பெரியம்மா உடனே தன் பங்கிற்குத் தீப்பந்தத்தை வீசினாள்: "அதை ஏன் கேக்குற அகிலா... பொண்ணு போட்டிருக்கிற நகை எல்லாம் ரியல் வைரமா, இல்ல அமெரிக்கன் டயமண்டான்னு எனக்குச் சந்தேகமா இருக்கு!"

தில்லில சாந்தினி சவுக்ல டூப்ளிகேட் நகை கொட்டிக்கிடக்குமாமே... அங்க வாங்கினாங்களோ என்னவோ? ஆனா மாப்பிள்ளைப் பையன் பாவம்டி, ரொம்ப சாதுவா... பார்க்க கார்த்திக் மாதிரி பச்சைக் குழந்தை கணக்கா இருக்கான்.

இவளோட அலும்பு தாங்காம முழிக்கிறான் பாரு!" உண்மையில் அஷ்வின் முழிக்கவில்லை; மிருதுளாவின் காதருகே குனிந்து, "மிருது... அந்த மாமியைப் பாரு, நம்மளையே ஸ்கேன் பண்ணாங்க.

நாம போய் சமாதான தூது விடலாமா?" என்று கொஞ்சிப் பேசிக் கொண்டிருந்தான். மிருதுளா மெல்லச் சிரித்து, "டோன்ட் வொர்ரி ஆஷ்! என்

மேஜிக் தெரபி இருக்குல்ல...இப்ப பாரு!" என்று சொல்லிவிட்டு, கையில் ஒரு தட்டுடன் மாமிகளை நோக்கி நடைபயின்றாள்."மாமி!

போடி பெரியம்மா! இங்க பாருங்க... நம்ம கொங்கு நாட்டு ஸ்பெஷல் வாழைப்பூவடையும், உள்ளே தேங்காய் துருவல் வச்ச கொழுக்கட்டையும்! கிச்சன்ல செஃப் கிட்டஸ்பெஷலா உங்களுக்காகக் காரம் கம்மியா, நெய் மணக்கப் பண்ணச் சொன்னேன்.

சாப்பிட்டுப்பார்த்துட்டு எப்படி இருக்குன்னு சொல்லுங்க மாமி!"மிருதுளாவின் அந்தத் தேன் போன்ற குரலும், நிலவு போன்ற சிரிப்பும், பவ்யமான உபசரிப்பும் அகிலாண்டம் மாமியின் முன்வரிசைப் பற்களை ஒரு கணம் நாக்-அவுட்செய்துவிட்டது."ம்...

வாழைப்பூ வடையா? எண்ணெயை நல்லா வடிச்சிருக்கானா?

எனக்கு கொலஸ்ட்ரால் இருக்குன்னு உனக்குத் தெரியுமா?" என்று பிசு பண்ணிக்கொண்டே இரண்டு வடைகளை அபேஸ் செய்தாள் மாமி. அதே நேரம், ஹை-டீ கவுண்டரில் ஒரு சர்வதேசப் போர் மூண்டது. தில்லியிலிருந்து வந்திருந்த மிருதுளாவின் பெரியப்பா, சாய் மாஸ்டரிடம் கத்திக்கொண்டிருந்தார்: "ஓய் தம்பி!

க்யா பாயி யே? இது என்ன டீ? தில்லியில கன்னாட் பிளேஸ்ல 'குல்லாட் சாய்' குடிச்சிருக்கீங்களா? இஞ்சி, ஏலக்காய் தட்டிப் போட்டு, தொண்டையில இறங்கும் போது 'சுர்'னு நெருப்புப் பொறி பறக்கணும்!

இங்க என்னடான்னா, வெந்நீர் லரெண்டு சொட்டு பாலை விட்டு, ஒரு புதினா இலையைப் போட்டு 'கிரீன் டீ'ன்னு பில்டப்பண்ணீங்க!" அருகில் நின்ற மும்பை மாமா உடனே எகிறினார்: "அட போங்கப்பா தில்லிக்காரரே!

டின்னா அது நம்ம மும்பை தாதர் ஸ்டேஷன் வாசல்ல கிடைக்கிற 'கட்டிங் சாய்' மாதிரி இருக்கணும்! இங்க என்னடான்னா அரை லிட்டர் கிளாஸ்ல குடுக்கறான்...

இதை எவன் குடிச்சு முடிக்கிறது?" கவுண்டரில் நின்றிருந்த சாதுவான கொங்கு நாட்டுப் பையன் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, "ஏனுங்க சாமி...

இது நம்ம ஊட்டி மலைத் தோட்டத்து ஃபர்ஸ்ட் க்வாலிட்டி டீத்ராளுங்க. சிறுவாணித் தண்ணில போட்டு இறக்கியிருக்கோமுங்க... ஒரு மிடறு குடிச்சுப் பாருங்க, அப்புறம் பேசுங்க!" என்று பவ்யமாக நீட்டினான். இருவரும் அதை வாங்கி ஒரு மிடறு குடித்தார்கள்.

அடுத்த விநாடி, முகத்தில் இருந்த கோபம் காணாமல் போய், "அட...

டேஸ்ட் பிரமாதமாத்தான் இருக்கு!" என்று அமைதியானார்கள். இவை எதையுமே கண்டுகொள்ளாமல், தன் வேலையில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்தார் 'எஸ்' சுந்தரவரதன் மாமா. அவர் டீ குடிக்கும் சாக்கில், கிஃப்ட் கவுண்டரின் பின்னால் நைசாகப் பதுங்கினார். அங்கே பெண் வீட்டாரால் அடுக்கப்பட்டிருந்த பிரீமியம் ட்ரை-ஃப்ரூட்ஸ் (Dry Fruits) பெட்டிகள் பளபளத்தன.

அக்ரூட், பாதாம், பிஸ்தா அடங்கிய அந்த மரப்பெட்டிகளில் ஒன்றைத்தன் கைப்பைக்குள் லாகவமாகத் திணித்துக் கொண்டார். 'இன்னைக்கு ராத்திரி சேரன் எக்ஸ்பிரஸ் ஏசி கோசல் போகும்போது கொறிக்கிறதுக்கு சரியா இருக்கும்!

அடுத்தபடியா அந்த பட்டு வேட்டி பெட்டியை எப்படி அழுக்குறதுன்னு யோசிக்கணும்' என்று மனதிற்குள் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டார். அப்போது திடீரென்று புல்வெளி மேடையில் மைக் 'கீச்' என்ற சத்தத்துடன் ஆன் ஆனது. அஷ்வினின் தம்பி ரோஹித்தும், மிருதுளாவின் தங்கை அனன்யாவும் மேடையில் நின்றார்கள். "லேடீஸ் அண்ட் ஜென்டில்மேன்!

ஹை-டீ முடிஞ்சதும் கரெக்டா எட்டு மணிக்கு மெயின் ஹால்ல நம்ம 'மியூசிக்கல் சங்கீத் & நார்த்-சவுத் டான்ஸ் வார்' ஆரம்பமாகப் போகுது!

மும்பைமும், தில்லி மும் ஸ்டேஜல் மோதப் போறாங்க!" இதைக்கேட்டதும் சோஃபாவில் இருந்த 'ஆர்டர்' அனந்தராமன் மாமா சுதாரித்தார். "என்னது... டான்ஸ் வாரா? சண்டையா? அடேய் சுந்தரேசா! நம்ம குடும்ப கௌரவப் பிரச்சனைடா இது!

அந்த தில்லிக்காரங்க முன்னாடி நம்ம மும்பை பட்டாளம் இறங்கி 'லுங்கி டான்ஸ்' ஆடிக் காட்டணும்! டேய் தம்பி... அந்த டான்ஸ் மாஸ்டரை இங்க கூப்பிடு...

நான் உட்கார்ந்த இடத்துல இருந்தே அவனுக்கு ஸ்டெப்ஸ் சொல்லிக் குடுக்கிறேன்!" அனந்தராமன் மாமா சோஃபாவிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு தன்கைகளை மேலும் கீழும் ஆட்டி 'ரிஹர்சல்' பார்க்கத் தொடங்க, சுற்றியிருந்தவர்கள் விழுந்து விழுந்து சிரிக்கத் தொடங்கினார்கள். கோவையின் அந்தப் பனி படர்ந்த இரவில், அடுத்து வரப்போகும் 'சங்கீத் கலாட்டா' விற்கான கவுண்ட்வுன் தொடங்கியது!

அத்தியாயம் 4: சங்கீத் போரும்... ட்ரோன் கேமரா கலாட்டாவும்!

கோயம்புத்தூர் ரிசார்ட்டின் பிரம்மாண்டமான ஏ.சி. பேங்க்வெட் ஹால் அன்று இரவு ஒருசிறு அளவிலான 'மினி ஸ்டுடியோ' போல மாறியிருந்தது.

வண்ணமயமான விளக்குகள், சீரியல்செட் பல்ப்கள், ஸ்டேஜ் முழுவதும் மலர் அலங்காரங்கள் என்று கண் கூசும் அழகு! "மியூசிக்கல் சங்கீத் & நார்த்-சவுத் டான்ஸ் வார்" (Musical Sangeet & North-South Dance War) தொடங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் மும்முரமாக நடந்து கொண்டிருந்தன. மிருதுளாவும் அஷ்வினும் மேடையின் ஓரத்தில் நின்று, தில்லி டான்ஸ் குருவும் மும்பை கோரியோகிராஃபரும் அடித்துக் கொண்ட சண்டையை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். "பாருங்க ஆஷ்...

எங்க தில்லி டம் 'பாலிவுட் பாங்ரா' போடப் போறாங்க. உங்க மும்பை டம் என்ன பண்ணுவீங்க? உள்நூர் பப்பு டான்ஸ்தான் ஆடுவீங்க!" என்று மிருதுளா தன்கண்ணைச் சிமிட்டிச் சீண்டினாள். அஷ்வின் சிரித்துக்கொண்டே, "பொண்ணே! நீ ரொம்ப ஓவராப் போற...

எங்க மும்பை லோக்கல்ட்ரெயின் வைப்பை ஸ்டேஜுக்குக் கொண்டு வந்தோம்னா, உங்க தில்லி மியூசிக் சிஸ்டமேஷார்ட் சர்க்யூட் ஆயிடும்!" என்று சவால் விட்டான். இதற்கிடையில், அவினாசி ரோட்டின் குளிர்த் காற்றுக்கு நடுவே ஹாலுக்குள்ளேயும் அனல்பறக்க ஆரம்பித்தது. காரணம்—'ஆர்டர்'

அனந்தராமன் மாமா தன் பிரம்பு சோஃபாவோடு ஸ்டேஜின் ஓரமாக வந்து அமர்ந்திருந்தார்.

அவர் கையில் இப்போது ஒரு நீண்ட பிரம்பு குச்சி இருந்தது. "டேய் டி.ஜே தம்பி! என்ன பாட்டு போடறது? இஷ்டத்துக்கு காது கிழியற மாதிரி 'டம்டம்'னு அடிச்சா எப்படி?

முதல்ல நம்ம பாரம்பரியமான 'நாகசுர மங்கள இசை'ல ஆரம்பி! அதுக்கப்புறம் எங்க காலத்து எம்.ஜி.ஆர் பாட்டு, கடைசியா உங்க காது கேக்காத டிஸ்கோசாங்ஸ் வச்சுக்கோங்க!" என்று தன் சட்டையைத் தூக்கிவிட்டு கட்டளையிட்டார். தில்லிப் பெண்ணின் அத்தை 'அல்வா' அகிலாண்டம் மாமி புல்வெளியிலிருந்து ஹாலுக்குள் நுழைந்தாள்.

அவள் பக்கத்தில் இருந்த போடிநாயக்கனூர் பெரியம்மாவிடம் முணுமுணுத்தாள்: "பார்த்தியாடி.. ஸ்டேஜ்ல நிக்கிற பொண்ணு மிருதுளாவை? அஹங்காரத்தைப் பாரு!

அஷ்வின்குடும்பத்துக்காரங்க முன்னாடி அவள்தான் எஜமானின்னு காட்டுறதுக்காகவே இவ்வளவுசெட்டப் பண்ணியிருக்கா. இவளுக்கு வரப்போற மாப்பிள்ளை...

சீ, மாப்பிள்ளை இல்ல, இவஆட்டி வைக்கிற பொம்மை!" இவர்களின் இந்த வஞ்சகப் பார்வைகளையும் முணுமுணுப்புகளையும் கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாமல், அஷ்வினும் மிருதுளாவும் முதல் ரவுண்டு நடனத்திற்கு ஸ்டேஜின் நடுவே வந்து நின்றார்கள். டி.ஜே.

தன் கன்சோலில் மியூசிக்கை லோட் செய்ய, "Kalaavathi" (Maari 2) படத்தின்ட்ரெண்டிங் தமிழ் பீட் ஹாலில் வெடித்தது. அஷ்வினும் மிருதுளாவும் நடனமாடத் தொடங்கிய அந்த விநாடி, ஹாலில் இருந்த அத்தனைபேரின் கண்களும் அவர்கள் மீதே பதிந்தன.

மிருதுளாவின் லெஹங்கா சுழல, அஷ்வின் அவளதுகையைப் பிடித்து ஒத்திசைவாகச் சுழன்ற அந்த அச்ச அசல் 'கியூட்' ஸ்டெப்ஸைப்பார்த்துவிட்டு,

முன்பகுதியில் அமர்ந்திருந்த பாட்டிமார்கள் கூட வியந்து கைதட்டினார்கள்."ஆஹா...

அப்படியே சித்ராவும் பிரபுதேவாவும் ஆடுற மாதிரி இருக்கே!" என்றுகூட்டத்தில் கைதட்டல் பறந்தது.அதே சமயம், ட்ரோன் கேமரா (Drone Camera) ஒன்று ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டே பறந்து,அஷ்வினின் தலைக்கு மிக அருகில் வந்து செல்ஃபி வீடியோ எடுக்க முயன்றது."டேய் ட்ரோன்காரியா...

தள்ளுடா அதை!

என் மண்டைல இருக்கிற ரெண்டு வெள்ளை முடியை ஜூம்பண்ணி இன்ஸ்டாவுல போடப் போறயா?" என்று அனந்தராமன் மாமா தன் கையிலிருந்த பிரம்புகுச்சியால் அந்த ட்ரோனைத் தட்டப் பார்க்க, அந்தத் திடுக்கிட்ட ட்ரோன் நிலைதடுமாறிநேராகச் சென்று 'அல்வா' அகிலாண்டம் மாமியின் தலையில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பெரியஜிகினா மாலையில் மோதியது!"அம்மாடியோவ்!" என்று அலறியடித்துக் கொண்டு அகிலாண்டம் மாமி தன் சேலைத் தலைப்பால்முகத்தை மூடிக்கொள்ள, ஹாலே அதிர்ந்து சிரிப்பலையில் மிதந்தது.

மிருதுளாவும்அஷ்வினும் நடனத்தை அப்படியே நிறுத்திவிட்டு, ஓடிச் சென்று மாமியைச்சமாதானப்படுத்தினார்கள்."சாரி மாமி... அந்த கேமராவுக்கு கொஞ்சம் ஓவர் ஸ்பீடு!

நீங்க ரொம்ப அழகாஇருக்கீங்கன்னு அது ஜூம் பண்ண வந்திருக்கும்!" என்று மிருதுளா சொல்ல, கோபமாகமுகத்தைச் சுருக்க முயன்ற மாமி, அந்தத் திறமையான பாராட்டு மழையில் கரைந்துபோய், அரைமனதாக ஒரு புன்னகையைச் சிந்தினாள்.இரண்டாவது சுற்றில், மும்பை-தில்லி உறவினர்களின் டான்ஸ் வார் தொடங்கியது.மும்பை டீம் சார்பில் அஷ்வினின் இளவட்ட நண்பர்கள் 'டப்பிங் கூத்து' மற்றும் 'பாப்'ஆட, தில்லி டீம் சார்பில் மிருதுளாவின் டெல்லி தோழிகள் பங்கரா பீட்டுக்கு செமஸ்பீடாக குதித்தார்கள்.கடைசியில், இரு தரப்பினரும் சண்டை போட்டுக் கொள்வதை விட்டுவிட்டு, எல்லாரும்சேர்ந்து

ஸ்டேஜில் ஒரு பெரிய வட்டமாக நின்று 'கமலகாத்தன் கனாக்கண்டான்' பாடலுக்கும், பாலிவுட் ஹிட் பாடல்களுக்கும் குத்தாட்டம் போடத் தொடங்கினார்கள். அப்போது, யாருக்கும் தெரியாமல் ஹாலின் ஓரத்தில் ஒரு அமைதியான 'ஆபரேஷன்' நடந்துகொண்டிருந்தது. 'எஸ்' சுந்தரவரதன் மாமா, கிஃப்ட் கவுண்டருக்குப் பக்கத்தில் நைசாகச் சென்று, ஏற்கனவே தன் பையில் திணித்த ட்ரைஃப்ருட்ஸ் பெட்டியோடு, இப்போது 'பியூர் சில்வர்பவுல்' (Pure Silver Bowl) செட் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு அழகான அட்டைப் பெட்டியை மிகஜாக்கிரதையாகத் தன் பெரிய லேப்டாப் பைக்குள் மாற்றிவிட்டார்! "ஹஹஹா! இந்த ஊருக்காரங்க ஏமாளிகளா இருக்காங்க... கல்யாணத்துக்கு முன்னாடியே நமக்குசேர வேண்டிய கிஃப்ட் வந்து சேர்ந்தாச்சு.

நாளைக்கு காலையில் விடியற்காலை வண்டியைப்பிடிச்சு எஸ்கேப் ஆயிட வேண்டியதுதான்!" என்று தனக்குத்தானே உதட்டைக் கடித்துச்சிரித்துக் கொண்டார். ஆனால், அந்த மாமாவின் தில்லுமுல்லு எல்லாவற்றையும் ரிசார்ட்டின் சி.சி.டி.வி (CCTV) கேமராவிலிருந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவன் உண்டு—அதுதான் மிருதுளாவின் தம்பிவிக்ஹி (Vicky)! அவன் தன் ஐபோன் ஸ்கிரீனைப் பார்த்துக் கொண்டே, "ஓஹோ...

சுந்தரவரதன் மாமா இப்பதான் செகண்ட் ஐட்டம் சிக்ரெட்டா பேக் பண்றாரு!

இவரை நாளைக்கு காலைல போலீஸ் ஸ்டேஷன்வரைக்கும் கூட்டிட்டுப் போய் மாலையிட்டு அனுப்பணும்!" என்று தன் வாட்ஸ்-அப்குருப்பில் ஒரு மெசேஜை தட்டிவிட்டான். சங்கீத் நிகழ்ச்சி நிறைவடையும் போது இரவு மணி பத்தைத் தாண்டியிருந்தது. அனந்தராமன் மாமா தன் பிரம்பு சோஃபாவில் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்க, அவரதுகாவித் துண்டு தரையில் கிடந்தது.

அகிலாண்டம் மாமி மட்டும், "இந்தக் காலத்துப்பிள்ளைகளுக்கு வெட்கமே போச்சு...

எல்லாரும் முன்னாடியும் இப்படியா கொஞ்சிக்குலாவுறது?" என்று கடைசி வரை ஒரு கவுண்ட்டரை அடித்துவிட்டு அறைக்குத் திரும்பினாள். அஷ்வினும்

மிருதுளாவும் ஹாலின் வெளியில் உள்ள நீச்சல் குளக் கரையின் ஓரத்தில்நின்றிருந்தார்கள்.

குளத்தின் நீரில் ரிசார்ட்டின் விளக்குகள் தங்க நிறமாகபிரதிபலித்தன.அஷ்வின் மெலிந்த சிரிப்புடன் மிருதுளாவின் கையைப் பற்றினான்: "என்ன மாஸ்டர்மைண்ட்.. எல்லாரும் செமியா என்ஜாய் பண்ணிட்டாங்க.

ஆனா உன்னோட அந்த 'மாமி தெரபி'சூப்பர் ஒர்க் அவுட் ஆச்சு!"மிருதுளா தன் க்யூட் விழிகளை விரித்து, "ஹேய்... இது ஆரம்பம்தான் ஆஷ்! நாளைக்குகாலையில் 'காசி யாத்திரை' இருக்கு.

அப்ப நம்ம அனந்தராமன் மாமாவும், சுந்தரவரதன்மாமாவும் பன்ற அலப்பறையை உன்னால கற்பனையே பண்ண முடியாது!" என்று சொல்லிச்சிரித்தாள்.கோவையின் நள்ளிரவுச் காற்று அந்த இளகிய ஜோடியின் காதுகளில் ஏதோ ஒரு ரகசியத்தைமுணுமுணுத்தது.

அத்தியாயம் 5: காசி யாத்திரை கலாட்டாவும்...சூட்கேஸ் தப்பலமும்!

அடுத்த நாள் விடியற்காலை ஐந்து மணி.

கோவையின் சிலிர்க்க வைக்கும் குளிரில்,ரிசார்ட்டின் பிரதான மண்டபம் மங்கள வாத்திய முழக்கத்துடன் விழித்தெழுந்தது.நாதஸ்வர வித்வான்' நாதஸ்வரத்தில் காம்போதி ராகத்தை இசைக்க, தவில் வித்வான் தன்கைவரிசையைக் காட்டத் தொடங்கினார்.

வாசலில் கோலமிடும் பாட்டிமார்களின் சலசலப்புடன்,சமையல்க்கார சங்கரின் அடுப்பிலிருந்து வெளிவந்த இட்லி மற்றும் பொங்கலின் மணமும்சேர்ந்து ரிசார்ட்டையே ஒரு பாரம்பரியத் திருமணக் களத்திற்கு மாற்றியிருந்தது.ஆனால், இந்த மங்களகரமான சூழலில், மண்டபத்தின் ஒரு மூலையில் ஒரு பெரும் பதற்றம்நிலவிக்கொண்டிருந்தது.காரணம்—நவீன 'காசி யாத்திரை' சடங்கு!வழக்கமாக மாப்பிள்ளை காசிக்குத் துறவறம் பூண்டு புறப்பட்டுச் செல்வதும், பெண்வீட்டார் வந்து அவரை வழிமறித்து மாப்பிள்ளை வீட்டின் மருமகனாக மாற்றுவதும்பாரம்பரிய வழக்கம்.

ஆனால், இந்த நவீன காலக் கல்யாணத்தில், இதை ஒரு இன்ஸ்டாகிராம்ரீல்ஸாக மாற்றியமைத்திருந்தார் தம்பி விக்ஹி.மாப்பிள்ளை அஷ்வின், பட்டு வேட்டியும், கையில் மூங்கில் குடையும், தோளில் ஒரு சிறுதுண்டுடன் (சூட்கேஸுக்குப் பதிலாக ஒரு வெதுப்பக பிரவுன் பையுடன்) காசிக்குப்புறப்படத் தயாராக நின்றிருந்தார்.அப்போது கூட்டத்திற்குள் கம்பீரமாக நுழைந்தார் 'ஆர்டர்' அனந்தராமன் மாமா.

அவர்கையில் மைக் இல்லை என்றாலும், அவரது குரல் மைக் செட்டை மிஞ்சும் அளவுக்கு உரக்கொலித்தது."ஏய் அஷ்வின்! என்ன இது கோலம்? காசியாத்திரையாம்!

எங்க காலத்துல நாங்க காசிக்குச்சுபோறதா இருந்தா நிஜமாவே நடந்து வாரணாசி வரைக்கும் போயிட்டு வருவோம். இங்கஎன்னடான்னா, ரிசார்ட் ஸ்விம்மிங் பூரைக் சுத்தி மூணு ஸ்டெப் நடந்துட்டு காசியாத்திரை முடிஞ்சிருச்சாம்! இதெல்லாம் தப்பு...

ரிச்சவல்ஸ் (Rituals) ரொம்பமுக்கியம் ஓய்!" என்று அதட்டினார்.அங்கிருந்த அப்பு சாஸ்திரிகள் லேசாகப் புன்னகைத்துவிட்டு, "மாமா, இது கோயம்புத்தூர்ரிசார்ட் இங்கிருந்து காசிக்குப் போனா பிளைட் டிக்கெட் செலவு ஆயிரக்கணக்கில்ஆகும்.

அதனால் இந்த ஸ்விம்மிங் பூர் கரையைத் தற்காலிகமாக 'கங்கா நதி'யா பாவிச்சுப்பண்ணிடலாம்" என்றார்.இதற்கிடையில், மாப்பிள்ளையை வழிமறிக்க வேண்டிய மிருதுளாவின் தந்தை ரங்கநாதன்,கையில் குடையுடன் மாப்பிள்ளையின் எதிரே வந்து நின்றார்.

அவர் கையில் ஒரு ஐபோன்இருந்தது."நில்லுங்க மாப்பிள்ளை! நீங்க காசிக்குத் துறவறம் பூண்டு போகக் கூடாது. எங்க பொண்ணுமிருதுளாவைத் திருமணம் செஞ்சுக்கிட்டு, மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்...

அதுவும்இல்லாம மாதா, பிதா, இன்ஸ்டா, ரீல்ஸனு குடும்பக் கடமையாற்றணும்!" என்றார்.அப்போது அஷ்வின் தன் போனை எடுத்து, "அங்கிள்... நான் காசிக்குத்

துறவறம் போறேனோஇல்லையோ, ஆனா இந்த டிராமாவுக்கு மிருதுளா என்கிட்ட சைன் வாங்கி இருக்கா.

இந்தாங்கபேப்பர்!" என்று ஒரு டிஜிட்டல் பாண்ட் பேப்பரைக் காட்ட, கூட்டத்தில் சிரிப்பலைஎழுந்தது. மிருதுளா தன் க்யூட்டான சிரிப்புடன், "ஆஷ்...

காசி யாத்திரைக்குப் போறவங்க கையிலவிசிறி இருக்கணும், குடை இருக்கணும், அப்புறம் எங்களுக்காக ஐபோன் 15 ப்ரோமேக்ஸ்கிப்ட் வாங்கிக் கொடுக்கிறதா சத்தியம் பண்ணித் தரணும்!" என்று சொல்ல, அஷ்வின் தன்தலையில் அடித்துக் கொண்டு அவளது கன்னத்தைப் பிடித்து செல்லமாக அதட்டினான்.

இந்தவெளிப்படையான ஜோடிப் பொருத்தம் அனைவரின் முகத்திலும் புன்னகையை வரவழைத்தது. ஆனால், இந்தச் சடங்குகள் நடக்கும் போதே, கூட்டத்தின் விளிம்பில் ஒரு மௌன நாடகம் அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தது. அதுதான் 'எஸ்' சுந்தரவரதன் மாமாவின் ரகசிய 'எஸ்கேப் ஆப்ரேஷன்'! நேற்று இரவு அவர் தன் லேப்டாப் பைக்குள் திணித்த பியூர் சில்வர் பவுல் செட்டைப்பத்திரமாக மாட்டிக்கொண்டு, காலையிலேயே யாருக்கும் தெரியாமல் தன் லக்கேஜை செக்-அவுட்செய்துவிட்டார். "ஹஹஹா!

இந்தத் தில்லியும் வேண்டாம், பாம்பையும் வேண்டாம். கோயம்புத்தூர்ல நம்மகைவரிசையை காட்டியாச்சு. பவுலும் கிடைச்சாச்சு.

இனிமேல இங்க நின்னுகிட்டு அந்தஅனந்தராமன் கத்துறதைக் கேட்டு மண்டையைக் கழுவ முடியாது!" என்று நினைத்துக் கொண்டே, கேட் வரைக்கும் மெல்ல நைசாக நழுவ முயன்றார். அப்போது திடீரென்று ஒரு குரல் ஒலித்தது: "நில்லுங்க மாமா!

எங்க போறீங்க?" சுந்தரவரதன் மாமா திடுக்கிட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தார். அங்கே கையில் ஐபோனுடன் நின்று கொண்டிருந்தான் தம்பி விக்ஹி. அவனது முகத்தில் ஒரு குறும்புப் புன்னகை இருந்தது. "ஏ... தம்பி விக்ஹி வா...

நான் சும்மா ஏர் பிரெஷ்ஷாகத் தோட்டத்துக்கு ஒரு வாக்குபோயிட்டு வரேன்!" என்றார் மாமா, நெற்றியில் வழிந்த வியர்வையைத் துடைத்தபடி விக்ஹி சிரித்துக் கொண்டே தன் போனை மாமாவின் முகத்திற்கு நேராக நீட்டினான். "மாமா...

நீங்க நேத்து ராத்திரி கிப்ட் கவுண்டர்ல இருந்து சில்வர் பவுல் செட்டை உங்க லேப்டாப் பைக்குள்ள மாத்தினது ரிசார்ட்டின் சி.சி.டி.வி கேமரால செம க்ளியராபதிவாகியிருக்கு!

வேணா அந்தப் பையை கொஞ்சம் ஓபன் பண்ணி காட்டுறீங்களா, இல்லபோலீஸுக்குப் போன் பண்ணவா?" சுந்தரவரதன் மாமாவின் முகம் சுவரில் அடித்த சுண்ணாம்பு போல வெளுத்துப் போனது! "அட... தம்பி, இது சும்மா ஒரு ஜோக்யா!

நம்ம சொந்தக்காரப் பையன் கையில் இருக்கிறகிப்ட் எப்படி இருக்குன்னு செக் பண்ணிப் பார்க்கத்தான் எடுத்தேன்.

மத்தபடி வேற எந்த உத்தேசமும் இல்லப்பா!" என்று பதறிப்போய் பையிலிருந்து அந்த சில்வர் பவுல் பெட்டியை வெளியே எடுத்தார். விக்ஹி சிரித்துக்கொண்டே, "சரி மாமா, இந்த ஒரு தடவை உங்களை மன்னிக்கிறேன்.

ஆனாகல்யாணம் முடியற வரைக்கும் நீங்க எங்கேயும் எஸ்கேப் ஆகக் கூடாது, ஸ்டேஜுக்குப் பக்கத்துல உக்காந்து கை தட்டணும், ஓகேவா?" என்று செக்-இன் செய்தான்.

வேறு வழியின்றி சுந்தரவரதன் மாமா தலையாட்டினார். இதற்கிடையில், மண்டபத்தில் அடுத்த சடங்கான 'மாலை மாற்றுதல்' (Exchange of Garlands) கோலாகலமாகத் தொடங்கியது. இரண்டு மாமன்மார்களும் கச்சத்தை வரிந்து கட்டிக் கொண்டு, (அதாவது மாடர்ன் ஜின்ஸ் மற்றும் குர்தாவில்) அஷ்வினையும் மிருதுளாவையும் தங்களது தோள்களில் தூக்கிக்கொள்ளத் தயாரானார்கள். "வாடா ராஜா...

வாடி ராணி!" என்று கூட்டத்தின் ஆரவாரத்திற்கு நடுவே இருவரையும் தூக்க, மிருதுளா தன் தோழிகளின் மீது சாய்ந்து கலகலவென்று சிரித்தாள்.

அஷ்வினும் தன்பங்கிற்குச் சமநிலையைச் சமாளித்து அவளது கழுத்தில் மாலை சூட்ட, மிருதுளாவும் அதேவேகத்தில் பதிலுக்கு மாலை அணிவித்தாள். அந்தத் தருணத்தில் சுற்றியிருந்த அத்தனை உறவினர்களும் கை தட்டி ஆரவாரம் செய்தனர். முன்னால் உட்கார்ந்திருந்த 'அல்வா' அகிலாண்டம் மாமி கூட, தன் மனத்திற்குள் இருந்தபொறாமையைத் தற்காலிகமாக ஓரமாக வைத்துவிட்டு, "பார்க்க நல்லாதான் இருக்காங்க... என்னவோ போ, ரெண்டும் பொருத்தம்!" என்று முதல் முறையாக மனப்பூர்வமாக ஒரு நல்லவார்த்தையைச் சொன்னாள். அனந்தராமன் மாமா தன் பிரம்பு சோஃபாவில் அமர்ந்தபடி, "டேய் போட்டோகிராபரா..."

கரெக்டா அந்த மாமாக்கள் தூக்குற முமெண்ட்டை வைட் ஆங்கிள்ல பிடி, ஃபேஸ்புக்ல அப்லோட்பண்ணனும்!" என்று தன் இறுதிக் கட்டளையைப் பிறப்பித்தார். கோவையின் சூரியன் உச்சிக்கு வர, ரிசார்ட்டின் பிரம்மாண்டமான கல்யாணப் பந்தல் மங்களகரமான மந்திர ஒலிகளால் அதிர்ந்தது.

மாங்கல்ய தாரணமும்! கோயம்புத்தூர் ரிசார்ட்டின் பிரம்மாண்டமான கல்யாணப் பந்தல் மங்களகரமான மந்திரஒலிகளால் அதிர்ந்தது. சுற்றியிருந்த பெரியவர்கள் முதல் இணையதளக் கால இளைஞர்கள் வரை அனைவரும் தங்களது மொபைல் போன்களை ஸ்டேஜை நோக்கித் திருப்பியிருந்தனர்.

இன்ஸ்டாகிராம் ரீல்ஸும், யூடியூப் லைவ் ஸ்ட்ரீமிங்கும் உச்சக்கட்ட பார்வைகளைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தன. மணமேடையில் மிருதுளா அரக்கு நிறக் காஞ்சிபுரம் பட்டுப் புடவையில், தலை நிறையமல்லிகைப் பூவும், கழுத்தில் பாரம்பரிய நகைகளுமாக ஒரு சாட்சாத் கொங்கு நாட்டுமகாலட்சுமி போல அமர்ந்திருந்தாள்.

அவளுக்குப் பக்கத்தில் பட்டு வேட்டியும் அங்கவஸ்திரமும் அணிந்த அஷ்வின், எந்தப் பாலிவுட் ஹீரோவுக்கும் சளைக்காத முகவெட்டுடன் பவ்யமாக உட்கார்ந்திருந்தான். அப்பு சாஸ்திரிகள் வேத மந்திரங்களை உச்சரித்துக்

கொண்டே, பச்சரிசியையும் மஞ்சள்தாளையும் கலந்து அட்சதையைத் தயார்ப்படுத்தினார்."சரி...

நேரம் நெருங்கிட்டுது.

மாப்பிள்ளை, பெண்ணின் கழுத்துல திருமாங்கல்யத்தை அணிவிக்கலாம்!" என்று சாஸ்திரிகள் குரலை உயர்த்தினார். அப்போது கூட்டத்தின் ஒரு மூலையிலிருந்து திடீரென்று ஒரு சின்னக் கலகக் குரல்கேட்டது. அது வேறு யாருமல்ல; தில்லிப் பெண்ணின் அத்தை அகிலாண்டம் மாமிதான்!

அவள் தன்பக்கத்திலிருந்தவர்களிடம் சற்று உரத்த குரலிலேயே சொன்னாள்: "என்னமோ போங்க... இந்தத்தற்காலப் பிள்ளைகளுக்கு எங்கே பெரியவங்க மேல மரியாதை இருக்கப் போவுது? எங்ககாலத்துல கல்யாணம்னா மாமனார், மாமியார் என்ன சொல்றாங்களோ அதுதான் சட்டம்.

இவங்களென்னடான்னா, இன்ஸ்டாகிராம்ல லைக்ஸ் வாங்குறதுக்காகவே கல்யாணத்தை ஒரு ஷோ மாதிரி நடத்திட்டிருக்காங்க!" அங்குமிங்கும் நின்றிருந்த சில உறவினர்கள் அதைக் கேட்டுத் தலையாட்ட முயன்றனர். ஆனால், அந்தச் சிறிய சளுக்கைக் கூட மிருதுளாவும் அஷ்வினும் மிக அழகாகக் கையாண்டார்கள். மிருதுளா சட்டென்று தன் பார்வையை மாமியிடம் திருப்பி, முகத்தில் அசல் க்யூட்சிரிப்புடன், "மாமி...

நீங்க சொல்றது உண்மைதான். ஆனா உங்கள் மாதிரி பெரியவங்களோட ஆசீர்வாதம் இருந்தாதான் எங்க வாழ்க்கை முழுமையாகும்.

தாலியை நீங்கதான் கையிலகொடுத்து ஆசீர்வதிக்கணும்!" என்று தன் மடியில் இருந்த தாலியை எடுத்து அகிலாண்டம் மாமியின் கைகளில் கொடுத்தாள். மிருதுளாவின் அந்தப் பவ்யமான அணுகுமுறையை எதிர்பார்க்காத அகிலாண்டம் மாமி ஒருநிமிடம் திகைத்துப் போனாள்.

அவளது முகம் லேசாகச் சிவந்தது. கூட்டத்தின் முன்னால்தன்னை மதிக்கிறார்களே என்ற பெருமிதம் அவளது கிலியைப் போக்கியது. அவளது புனித்துப்போன முகம் சட்டென்று மலர்ந்து, "சரியான வாயாடிதான்...

ஆனா நல்ல மனசு!" என்று முணுமுணுத்தபடியே தாலியைத் தொட்டு கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டு அஷ்வினிடம்கொடுத்தாள். அதே விநாடி..."கெட்டி மேளம்...

கெட்டி மேளம்!" நாதஸ்வரமும் தவிலும் உச்சஸ்தாயியில் ஒலிக்க, மங்கள வாத்தியங்கள் ரிசார்ட்டின் முனைகளைத் எட்டின. அஷ்வின் தன் நடுங்கும் கரங்களால் மிருதுளாவின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யத்தைக்கட்டினான்.

வானத்திலிருந்து ரோஜா இதழ்கள் பொழிய, சுற்றியிருந்த அத்தனை கேமராக்களும் ஒரே நேரத்தில் ஃபிளாஷ்களை எரியவிட்டன. கூட்டத்திலிருந்து "ஜே..."

ஜே..." என்ற ஆரவாரம் விண்ணைப் பிளந்தது. பெரியவர்கள் அனைவரும் எழுந்து நின்று அட்சதையை அள்ளித் தூவ, மிருதுளாவும் அஷ்வினும் ஒருவரையொருவர் மனநிறைவோடு பார்த்துக் கொண்டனர்.

அந்தத் தருணம் அத்தனை கச்சிதமாகவும் அழகாகவும் அமைந்தது. ஸ்டேஜின் ஓரமாகத் தன் பிரம்பு சோஃபாவில் அமர்ந்திருந்த 'ஆர்டர்' அனந்தராமன் மாமாதன் கண்ணாடியைத் துடைத்துக் கொண்டே, பக்கத்திலிருந்த சுந்தரேசனிடம் சொன்னார்: "பார்த்தியா சுந்தரேசா..."

நாமதான் வெட்டியா கவலைப்பட்டோம். நம்மபையனும் இந்தத் தில்லிப் பொண்ணும் ரொம்பப் பொருத்தம்டா!

இந்தத் திருமணம் அமோகமாகவரும்!" திருமணச் சடங்குகள் வெற்றிகரமாக முடிவடைந்ததும், அடுத்ததாக கோவையின் ஹைலைட்டான 'கல்யாண விருந்து' தொடங்கியது. ரிசார்ட்டின் பிரம்மாண்டமான டைனிங் ஹாலில், வாழையிலை விரிக்கப்பட்டு, கொங்குநாட்டுச் சிறப்பு உணவுகள் பரிமாறப்பட்டன.

சூடான சாம்பார், ரசம், பிரியாணி, மற்றும் உலகப் புகழ்பெற்ற அன்னபூர்ணா பாணி ஸ்வீட்டுகள் என்று பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போனது. அமெரிக்காவிலிருந்து ஆன்லைனில் கல்யாணத்தைக் பார்த்துக் கொண்டிருந்த உறவினர்கள்கூட, "நம்ம ஊருல இப்படி ஒரு ரிச் வெட்டிங்கா?" என்று கமெண்ட் செய்தார்கள். சாப்பாட்டுப் பந்தியில், 'எஸ்' சுந்தரவரதன் மாமா

தன் திருட்டுத்தனமாகத் திணித்தசில்வர் பவுல் பெட்டியைத் தன் சூட்கேஸில் பத்திரப்படுத்திவிட்டு, எந்தக் குற்றஉணர்ச்சியும் இல்லாமல் நான்கு தட்டு இட்லியையும் ஒரு தட்டு பிரியானியையும் உள்ளேதள்ளிக் கொண்டிருந்தார். மிருதுளாவும் அஷ்வினும் நேராக டைனிங் ஹாலுக்கு வந்து, ஒவ்வொரு மேஜையாகச் சென்றுவிருந்தினர்களை நலம் விசாரித்தார்கள். அவர்கள் அகிலாண்டம் மாமியின் மேஜை அருகில் சென்றதும், மாமி தன் தட்டை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, எழுந்து நின்று மிருதுளாவின் கன்னத்தைத் தட்டி, "ரொம்ப சந்தோஷம்பா... நல்லா இருக்கணும்!" என்று வாழ்த்தினாள். அஷ்வின் மிருதுளாவின் தோளில் கை போட்டு, "பாத்தீயா மிருது...

உன்னோட மாமி மேஜிக்கரெக்டா ஓர்க் அவுட் ஆயிடுச்சு!" என்று காதோடு கிசுகிசுத்தான். மிருதுளா கண்ணைக் சிமிட்டி, "இதெல்லாம் என் இண்டஸ்ட்ரியல் டிசைனிங் மூளை மாமி!" என்று சிரித்தாள். மாலை நேரத்தில், ரிசார்ட்டின் புல்வெளியில் புதுமணத் தம்பதியருக்கு விடைபெறும் தருணம் வந்தது.

தில்லி மற்றும் மும்பை உறவினர்கள் அனைவரும் தங்களது பெட்டிகளுடன்கார்களில் ஏறத் தொடங்கினார்கள். அப்போது மிருதுளாவின் கண் கலங்கியது.

தில்லி வீட்டைவிட்டுப் பிரியும் சோகம் அவளது முகத்தில் நிழலாடியது. அதை உணர்ந்த அஷ்வின், அவளது கையை மென்மையாகப் பற்றிக் கொண்டு, "ஏய் க்யூட்டி... அழக்கூடாது. நாம என்ன தில்லிலா இருக்கோம்? கோவையில இருக்கோம்.

ஒரு மணி நேரத்துல உன்ஃபேவரைட் அன்னபூர்ணா காபி குடிக்கப் போறோம்.

அப்புறம் என்ன?" என்று சமாதானப்படுத்தினான். அவளது முகத்தில் மீண்டும் அந்தச் சிரிப்பு மலர்ந்தது. ரிசார்ட்டின் வாயிலில் நின்று கார்களை அணைத்து வழி அனுப்பிக் கொண்டிருந்த அனந்தராமன் மாமா, கடைசியாகச் சொன்னார்: "அஷ்வின்... மிருதுளா!

கல்யாணம் ரொம்பபிரமாதமா நடந்துச்சு. குறிப்பா அந்த கோயம்புத்தூர் வெதர் எனக்கு ரொம்பப்பிடிச்சிருக்கு. அடுத்த வருஷம் உங்க வளைகாப்புக்கு என்னைத்தான் ஃபர்ஸ்ட் இன்வைட்பண்ணனும், சரியா?"எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

கார்கள் ரிசார்ட்டின் கேட்டைத் தாண்டி அவிநாசி ரோட்டைநோக்கி விரைந்தன. மிருதுளாவும் அஷ்வினும் கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டு ரிசார்ட்டின் புவ்வெளியில்நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

கோவையின் மெல்லிய காத்து அவர்களின் காதுகளில் ஏதோ ஒருவாழ்த்தை முணுமுணுத்தது.

சுபம்!